

اسامی حاضرین

آقایان میرابی، غلامحسین فرشادی، میرآقایی، مهندس بهرامن

شرح جلسه

آنچه در کمیته حقوقی و داوری خانه معدن ایران گذشت...

در ابتدا جناب آقای میرابی دبیر کمیته توضیحاتی در رابطه با موضوع جلسه ارایه و ادامه دادند که:

جایگاه معادن در قوانین به گونه ای است که همواره مشکلاتی را برای معدنکاران ایجاد می کنند.

معادن در اصل ۴۵ قانون اساسی جزو انفال است و مالکیت آن به دولت

برمی گردد. اما اگر معادن را جز انفال حساب کنیم بر اساس قانون اساسی نباید از یک طرف از معادن مالیات گرفته

شود و از طرفی حقوق دولتی که با توجه به موضوع انفال بودن معادن می شود در مورد آن بحث کرد.

در بعضی مواقع اداره اوقاف بر علیه معدنکاری که پروانه بهره برداری دارد و کارش قانونی است حکم گرفته است. ولی

چون معادن انفال است و مالی که مالکیت مخفی ندارد و بحث وقفی آن منتفی است. معدنکاران باید به بحث انفال

بودن معادن وارد شوند و می شود بر آن تاکید کرد.

باید از طریق شناختن ماهیت واقعی معدن، یعنی با فرض اینکه (قانون ۹ معادن) معدنکار جز منتفعین معدن هستند و

بر این اساس می توان نگاه بالا به پایین دستگاههای اجرایی را به گونه ای تعدیل کرد و از مشکلات کم کنیم.

باید از این طریق به سوی آشنایی بیشتر معدنکاران با قوانین برویم.

جناب آقای غلامحسین فرشادی (سردبیر فصلنامه سنگ و معدن):

بر اساس انفال بودن معادن پس تکلیف دادن وام که معدن را وثیقه قبول نمی کند چیست
میرایی: ما الزامی نداریم که سندی را رهن بگذاریم که مالک آن نیستیم.

در قانون ۹ گفته شده است بهره بردار حق انتفاع و بهره برداری از معادن را دارد نه مالکیت آن ذخیره معدن، چون رو
به اتمام است به این دلیل است که بانک آن را برای رهن قبول نمی کند.

ارزیابی معادن را بر اساس ذخیره و میزان برداشت آن انتخاب میکنند.

میرآقایی: اگر بانک ها تکلیف قانون گذار را انجام نمی دهند مشکل بانک است نه قانون. از طرفی ارزیابی ماده معدنی
بسیار سخت و دشوار است و کارشناسان

نمی توانند بخوبی آن را تخمین بزنند. خانه معدن اعلام کرده است که می تواند این ظرفیت کارشناسی را در اختیار
بانک قرار دهد.

تفاوت حقوق دولتی و مالیات:

مهندس بهرامن: متولی بخش معدن ارجحتر و اصلحتر است، و چون مواد معدنی تجدید پذیر نیستند. در موردی در
یکی از شهرستانها معدنی که شورایعالی معادن پروانه بهره برداری آن را تمدید کرده است ولی استان مانع آن شده به
دلیل پروژه های باستانی و محیط زیستی.

طبق ماده ۲۴ مکرر: بر اساس آن نمی توانیم جلوی برداشت مواد معدنی را بگیریم چون تجدید پذیر نیستند.

نظر آقای میرایی را در این مورد می خواهیم:

میرایی: قانون ۱۹ معادن: اگر فعالیت معدنکاری به هر نحو مورد تعرض اشخاص بدون مجوز قانونی بود قانون ۱۹ از آن
حمایت می کند. در این قانون سیانت از اموال دولت در نظر گرفته شده.

فعالیت معدنی مستلزم صرف سرمایه زیاد برای معدنکار است و به همین دلیل قانون گذار از آن حمایت می کند.

میرآقایی: علاوه بر ماده قانون رای شورایعالی معادن یک حکم الزام آور قانونی است که خروج از آن غیرقانونی است

مگر آن رای نقض شود.

با لحاظ تبصره ۴ ذیل ماده ۱۳ میتواند به فعالیت خود ادامه دهد مگر اینکه دادگاه بدوی آن حکم را رد کند.
در انتها جناب آقای میرابی با جمع بندی کمیته فرمودند:

جمع بندی :

۱- طبق اصل ۴۵ قانون اساسی معادن انفال است و متعلق به دولت.

۲- معدنکاری به اشخاص خصوصی و فعالین این حوزه واگذار می شود.

۳- بیشتر به این موضوعات باید پرداخت تا گره های آن را با تکیه بر اصل انفال بودن معادن حل کرد.

مصوبات جلسه

ردیف	موضوع	مسئول اجرا/ پیگیری	مهلت
۱			
۲			